

[Aksel Larsen.]

forekommer mig endda yderst beskedne. Men selvom arbejderne ikke medvirker til produktivitetskampagnen, ikke understøtter rationaliseringen, er jeg klar over, at noget vil der ske på disse områder, og så meget mere nødvendigt er det, at arbejderne søger at afbøde virkningerne, søger at skaffe sig selv deres andel i en eventuel forøget produktion gennem at tiltvinge sig større lønninger, kortere arbejdstid med lønudligning, bedre ferieforhold o. s. v.

Løvrigt må jeg gøre det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) opmærksom på, at når han så stærkt fastslår, at sociale forbedringer o. lign. kun kan gennemføres, hvis man går ind i produktivitetskampagnen og sætter produktionen i vejret, taler han lige stik imod sine egne udførlige skildringer af, hvor vanvittig store summer kapitalisterne tjener her i landet, hvor store formuer de har, hvor store indtægter de har.

Det ærede medlems krav om, at de store formuer ligefrem bliver afskaffet ved, at man beskatter dem højere, hele dette afsnit af hans tale — det ærede medlem kan selv læse det —, strider imod hans påstand om, at produktivitetsforøgelse er forudsætningen for, at de sociale løfter kan holdes.

Vi opfatter, som jeg allerede har sagt, ikke folketingsvalgets resultat som resultatet af en afstemning for eller imod Atlantpagten, men som en afstemning, hvorved vælgerflertallet har givet udtryk for sin utilfredshed med Atlantpolitikken, sit ønske om lavere militærudgifter, sit krav om, at Danmark internationalt støtter en politik, der går ud på forhandling og afspænding. Vi opfatter det sådan, at vælgerne konkret har stemt imod fremmede baser i Danmark. Denne opfattelse af valgresultatet bekræftes også ved den sene offentliggørelse af en gammel gallupundersøgelse, som viser, at $\frac{3}{4}$ af de adspurgte er modstandere af fremmede troppers stationering i Danmark. Denne undersøgelse misbruges naturligvis af „Berlingske Tidende“, men forøvrigt også af gallupinstitutets direktør, på den snedige måde, at man først gør op, hvor mange procent af befolkningen der angiveligt er tilhængere af Atlantpagten, og da man synes at opfatte dette som flertallet, siger man, at det kan man stole på, det er udfra fornuftmæssige begrundelser, så det må

man rette sig efter. Derpå gør man op, hvordan befolkningens stilling er til baserne; da man her ser, at $\frac{3}{4}$ af befolkningen er modstandere, siger man, at det er kun følelsesmæssigt begrundet, begrundelserne er tågede, folk ved ikke, hvad de snakker om, så det kan man ikke rette sig efter. Hvis man vil tage en sådan gallupundersøgelse alvorligt, kan man ikke på denne måde skønne forskelligt, så må man virkelig rette sig efter den.

Det er også indlysende, at alle partier her i landet og også regeringen ved, at befolkningens store flertal er modstandere af fremmede troppers stationering på dansk område, ellers havde vi ikke fået den bombastiske erklæring fra den nuværende statsminister i sommer. Ja, bevares, det var et nej til baser med alle mulige forbehold, men det var fremsat på en sådan måde, at befolkningens store flertal opfattede det som et absolut nej. Denne opfattelse blev også i allerhøjeste grad underbygget gennem de mange taler under valgkampen, som blev holdt af socialdemokratiske folketingskandidater, som gerne ville gøre sig populære og have stemmer, men som måske heller ikke var så dygtige til at putte forbehold ind i deres udtalelser som den højtærede statsminister. Jeg kender i hvert fald adskillige tilfælde, hvor de socialdemokratiske folketingskandidater — flere af dem er blevet valgt — har optrådt på vælgermøderne som absolutte og bestemte modstandere af baserne, og jeg ved, at det er socialdemokratiets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), også.

Jeg har før fremdraget hans udtalelser, men da har han holdt sig beskedent tilbage, formodentlig fordi han ikke var ordfører. Nu er det ærede medlem ordfører, og jeg giver ham altså herved ganske gratis en lejlighed til at gentage, hvad han har sagt tidligere, eller til at vedstå, hvad han har sagt tidligere: at han under alle omstændigheder er modstander af fremmede tropper på dansk territorium.

Der er fremkommet nogle bemærkninger om Grønland. Man har fra de forskellige partier følt trang til at sige noget pænt, og det skal man have lov til. Statsministeren har også gjort det, det skal han også have lov til, men det forekommer mig, at det havde været rimeligere, om den højtærede